

Förklarande noter

Efter rad 26 i tidigare editioner:

Många förstörs av otäcka pedanter
som lär vår yngling undvika vad sant är,
och läraren är alltför ofta böjd
med utländsk lärdom göra honom nöjd
och vill få gamla tankar hastigt bytta
mot nya som ger honom föga nytta.

Rad 34: Maeuius omnämns av Vergilius i tredje eklogen som en föraktlig diktare.

Rad 65: Kungar som förlorar det de har genom sin lust efter mera fann Pope ett exempel på när han 1709 skrev sin dikt. Karl XII fick då uppleva lyckans omkastning vid Poltava.

Efter rad 123 i tidigare editioner:

En Zoilus blev okänd, likaså
– om dessa skulle följas – en Perrault.
Antikens sundhet skulle dominera,
och ingen vill Homeros profanera.
Aldrig hans obegränsat vida själ
kan i moderna regler visa fel
– han som för alla tider skrev så väl.

Passagen tarvar en kommentar. Zoilus var en alexandrinsk kritiker, kallad Homeros' gissel, därför att han vågade kritisera den store diktaren, och ansågs ha fått sina gärningars lön när han avrättades för sin kritiska oförskämdhet. Perrault är Charles Perrault (1628-1703), bror till arkitekten Claude Perrault som skapade Louvrens östfasad, angrep samtidens antikdyrkan och blev föremål för Boileaus angrepp.

Rad 136–139. Här har översättaren gjort ett oförlåtligt övertramp – satt in en rad för mycket.

Rad 170 och följande: Pope tar upp Horatius' tanke om att vissa konstverk kan ses på långt håll och inte på nära håll och utlägger principen om optiska korrekationer.

Rad 181: Pope anspelar på Horatius' ord om att Homeros stundom nickar till.

Rad 217: pierisk källa - Pierien låg vid Makedonien, Thrakien och berget Olympos. Här bodde sånggudinnorna, muserna, som också kallas »Pierides».